

PIOTR ŻMIGRODZKI

Instytut Języka Polskiego PAN

Jak powstaje „Wielki słownik języka polskiego”

Celem niniejszego szkicu jest zapoznanie czytelnika z organizacyjnymi i technicznymi aspektami wielkiego przedsięwzięcia leksykograficznego, które rozwija się od kilku już lat i – należy mieć nadzieję – stanie się trwałym elementem polskiej leksykografii. Koncentracja na tej, właściwie zewnątrzjęzykowej stronie wynika stąd, że osoby zainteresowane szczegółami koncepcji i zasadami redakcyjnymi słownika znajdą odpowiednie informacje w opublikowanych już artykułach i zbiorach studiów (przede wszystkim: Żmigrodzki 2007, Żmigrodzki, Przybylska, red., 2007, 2008, Żmigrodzki 2008), a także na stronie internetowej projektu, o której napiszemy w dalszej części.

O potrzebie stworzenia nowego akademickiego słownika języka polskiego mówiło się w środowisku językoznawczym już od dawna. Pierwsza jednak próba podjęcia takiego działania, w połowie lat 80. XX wieku, w wyniku splotu niekorzystnych okoliczności zakończyła się niepowodzeniem. Historia obecnego projektu rozpoczęła się natomiast jesienią roku 2004. Na konferencji „Polska polityka komunikacyjnojęzykowa wobec wyzwań XXI wieku” zebrani reprezentanci różnych ośrodków językoznawczych podjęli uchwałę, w której czytamy m. in.m.in.:

[...] umocnieniu statusu języka polskiego służyłoby:

[...]

2) Możliwie rychle rozpoczęcie wstępnych prac nad wielkim słownikiem języka polszczyzny XXI wieku jako wspólnym przedsięwzięciem całej polskiej humanistyki, a zwłaszcza całego polonistycznego środowiska językoznawczego (pierwsze kroki w tej sprawie powinien podjąć Komitet Językoznawstwa PAN).

(Gajda i inni, red., 2005: 416)

Realizując ten punkt uchwały, przewodniczący Komitetu Językoznawstwa PAN ogłosił konkurs na koncepcję takiego słownika. Pierwsza prezentacja koncepcji odbyła się na posiedzeniu Komitetu 3 października 2005 roku; w imieniu Instytutu Języka Polskiego PAN wystąpił wówczas zespół autorski: Bogusław Dunaj, Renata Przybylska, Piotr Żmigrodzki (opublikowana wersja tamtego wystąpienia, zob. Dunaj, Przybylska,

Żmigrodzki 2006). Od 1 stycznia 2006 roku w Instytucie Języka Polskiego PAN podjęto systematyczne prace koncepcyjne, finansowane z funduszy statutowych Instytutu. W ich wyniku powstała rozwinięta koncepcja słownika, którą zaprezentowano 3 grudnia 2006 na posiedzeniu KJ PAN (zob. Żmigrodzki i inni 2007). Prezentacja ta spotkała się z pozytywnym przyjęciem Komitetu, co znalazło odzwierciedlenie w stosownej uchwale. Jednocześnie podjęto starania o dodatkowe finansowanie projektu; w listopadzie tegoż roku złożono wniosek do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Zabiegi o akceptację tego wniosku trwały właściwie przez cały rok 2007 i dopiero w grudniu 2007 została podpisana stosowna umowa. Od 13 grudnia 2007 roku prace nad słownikiem odbywają się w ramach tzw. projektu rozwojowego nr R 17 004 03, zatytułowanego „Wielki słownik języka polskiego – podstawowy zasób leksykalny polszczyzny”. Kierownikiem projektu został piszący te słowa.

Najważniejsze zasady obecnego projektu (jego czas trwania wynosi 5 lat) są – w telegraficznym skrócie – następujące:

- cel – opracowanie wyczerpującego opisu leksykograficznego 15 tysięcy najczęstszych leksemów języka polskiego wraz z jednostkami nieciągłymi, zawierającymi te wyrazy, i niektórymi pochodnymi;

- sposób opracowania – słownik jest przygotowywany w wersji elektronicznej (wykonawcy pracują za pośrednictwem Internetu) i będzie udostępniany za darmo w Internecie (rozważa się przy tym możliwość uruchomienia płatnego dostępu do bardziej wyrafinowanych funkcji, np. zaawansowanego wyszukiwania);

- nie przewiduje się publikacji wersji drukowanej całego słownika, możliwe będzie natomiast w przyszłości tworzenie na podstawie bazy danych WSJP słowników derywowanych i te mogłyby mieć wersję papierową.

Jeśli idzie o charakter słownika, to należy podkreślić, że będzie on:

- w zasadzie synchroniczny – przyjęto zasięg czasowy od 1945 roku, jednak ze względu na specyfikę źródeł, o czym niżej, gros materiału pochodzić będzie z ostatnich dziesięcioleci XX i początków XXI wieku;

- w zasadzie deskryptywny – autorzy nie będą eliminować z opisu faktów uznawanych za niepoprawne czy – z jakichkolwiek powodów – niegodne zanotowania w słowniku, jeśli tylko będą wystarczająco dobrze poświadczane w źródłach. Ograniczą się do informowania o nieakceptowalności normatywnej zanotowanych faktów, na podstawie „Słownika poprawnej polszczyzny” (szerzej na ten temat zob. Żmigrodzki 2008) i kwalifikowania stylistycznego jednostek substandardowych;

- będzie słownikiem akademickim w tym sensie, że autorzy dążyć będą do uwzględnienia w jak największym stopniu osiągnięć polskiego XX-wiecznego językoznawstwa, zwłaszcza na polu opisu semantycznego, fleksyjnego, składniowego jednostek leksykalnych, przy tym jednak opis jest skierowany do możliwie jak najszerszej grupy użytkowników polszczyzny.

Bazą źródłową słownika jest przede wszystkim Narodowy Korpus Języka Polskiego, wspólne przedsięwzięcie kilku jednostek akademickich (w tym również IJP PAN),

który powstaje jako projekt rozwojowy równoległe z WSJP i jest dostępny bezpłatnie w Internecie (<http://nkjp.pl>). Drugim pod względem ważności źródłem jest korpus pomocniczy, tworzony w IJP PAN specjalnie na potrzeby słownika, gromadzący teksty, które z różnych powodów nie znalazły się (i nie znajdują się) w NKJP. Źródłem trzecim jest polski Internet, wreszcie, możliwa jest własna ekscerpca autorów haseł. Zdajemy sobie sprawę, że nie jest to zestaw źródeł idealnych, zwłaszcza w ocenie wielu bardziej tradycyjnie nastawionych filologów i leksykografów, jednak nie jest naszym zdaniem możliwe pozyskanie lepszego korpusu źródeł dla WSJP w przewidywalnym czasie. Ilustracją użycia jednostek leksykalnych w naszym słowniku będą przede wszystkim kolokacje (statystycznie częste połączenia wyrazowe, zaczerpnięte z korpusów), z pełnozdanionych lokalizowanych źródłowo cytatów korzystać będziemy w stopniu ograniczonym, co wynika z nowszych postulatów teorii leksykograficznej i standardów opisu leksykograficznego.

Zgodnie z oczekiwaniami wyrażonymi w cytowanej uchwale, WSJP jest projektem ogólnorośniskowym. W kwietniu 2009 roku skład jego autorów przedstawiał się następująco:

Ośrodek	Liczba osób
Instytut Języka Polskiego PAN	14 (+ 4 okresowo)
Uniwersytet Jagielloński	5 (+ 1 okresowo)
Uniwersytet Śląski	10
Uniwersytet Warszawski	7
Uniwersytet Mikołaja Kopernika	3
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski	1

Dodatkowo cztery osoby zajmują się obsługą informatyczną projektu, a jedna – opracowaniami graficznymi.

Za autorów słownika w zakresie opisu fleksyjnego należy również uznać twórców „Słownika gramatycznego języka polskiego” (Saloni i inni 2007), którzy udostępnili swój opis do wykorzystania w hasłach WSJP.

Ogólna liczba autorów wynosi więc 54 osoby¹, przy czym nadal trwają starania o pozyskanie nowych współpracowników.

Najważniejszą rolę w przygotowywaniu WSJP odgrywa działająca od stycznia 2008 roku w Instytucie Języka Polskiego PAN Pracownia Wielkiego Słownika Języka Polskiego, licząca 9 osób, której zadaniem jest przede wszystkim koordynacja prac nad projektem i rozwiązywanie trudniejszych problemów, jakie się wyłaniają podczas tworzenia haseł. Jej kierownikiem jest Piotr Żmigrodzki, a ważne zadania koncepcyjne wypełniają w niej również Renata Przybylska i Katarzyna Węgrzynek. Od roku 2008 działa również

¹ Pełną listę współpracowników można znaleźć na stronie <http://wsjp.pl> w zakładce Autorzy.

pracownia słownika w strukturze Instytutu Języka Polskiego Uniwersytetu Warszawskiego, jej kierownikiem jest Mirosław Bańko. Zespoły katowicki i toruński nie mają formalnego umocowania; grupą z UŚ opiekują się Piotr Żmigrodzki i Magdalena Pastuch, grupą zaś toruńsko-olsztyńską (która opracowuje dla WSJP leksemy funkcyjne), kieruje Maciej Grochowski. Większość członków zespołu to osoby młode: adiunkci, doktoranci, a nawet studenci ostatnich lat filologii polskiej. Takie połączenie doświadczeń utytułowanych badaczy i leksykografów z młodością i świeżością spojrzenia redaktorów wydaje się okolicznością korzystną dla projektu, również ze względu na jego zakładaną perspektywiczność: po roku 2012 planuje się kontynuowanie i rozwijanie słownika, a jego otwarty charakter sprawia, że praca ta właściwie nigdy się nie powinna skończyć.

Jak powiedziano wcześniej, słownik ma formę elektroniczną. W istocie składa się z trzech elementów:

- relacyjna baza danych, umieszczona na serwerze komputerowym;
- tzw. panel (interfejs) edycji, za pośrednictwem którego redaktorzy wprowadzają dane leksykograficzne do bazy, wypełniając odpowiednie formularze, odpowiadające mikrostrukturze poszczególnych typów haseł;
- tzw. panel prezentacji, który służy do wyświetlania użytkownikowi gotowych haseł.

Przyjęte rozwiązanie informatyczne, autorstwa Mateusza Żółtaka, Pawła Fronczaka i Tomasza Żółtaka ma tę niewątpliwą zaletę, że do edycji haseł nie potrzeba żadnego specjalistycznego oprogramowania; panel edycji jest formularzem elektronicznym, który można otworzyć (po zalogowaniu się) przy użyciu dowolnej przeglądarki WWW. Jeśli wziąć pod uwagę, że również korpus tekstów jest dostępny online, opracowywanie słownika może się odbywać w dowolnym miejscu i czasie, a jedynym warunkiem technicznym jest komputer i stały dostęp do sieci. Wszelkie dokumenty, jak np. instrukcja redakcyjna i wskazówki dla redaktorów, również są umieszczone na specjalnej zastrzeżonej stronie WWW, także praktycznie cała korespondencja twórców słownika odbywa się drogą elektroniczną. To rozwiązanie doskonale się sprawdza w sytuacji rozproszenia terytorialnego współpracowników i ograniczeń lokalowych w IJP PAN.

Rys. 1 na s. 154 przedstawia początkowy wygląd panelu edycji po utworzeniu nowego hasła. Klikając w znaki + i żółte trójkąty, redaktor otwiera dane pole, w które może następnie wpisywać tekst (jeśli jest to tzw. pole tekstowe) lub wybierać jedną wartość z zamkniętej listy możliwości (tzw. pole typu lista). Pola typu lista są szczególnie potrzebne tam, gdzie chodzi o koherencję opisu, jak np. w wypadku kwalifikatorów czy klasyfikacji tematycznej (zob. rys. 2).

Każdy z wykonawców WSJP ma własne konto użytkownika i hasło, służące do logowania się do systemu. Istnieją przy tym trzy, a właściwie cztery kategorie wykonawców, z którymi związane są ich uprawnienia. Są to:

- redaktor – kategoria, która uprawnia do tworzenia własnych haseł i ich edycji oraz do czytania haseł innych redaktorów, jednak bez możliwości ich modyfikowania.
- nadredaktor – osoba, która ma dokonywać pierwszego sprawdzenia haseł pisanych przez redaktorów. Nadredaktor może czytać wszystkie hasła, ale modyfikować może tylko hasła utworzone przez redaktorów, którzy zostali mu przydzieleni w systemie.

– superkoordynator – osoba dokonująca ostatecznego sprawdzenia hasła przed ich zatwierdzeniem do prezentacji. Może on czytać i modyfikować wszystkie hasła.

The image shows a web-based interface for editing a word entry. At the top, there is a section titled "Forma hasłowa" with a text input field and a dropdown menu set to "do opracowania". Below this, the "Typ hasła" is set to "zwykle". A "Podtyp" button is visible. There are several checked options: "takie same warianty dla wszystkich podhaseł", "taką samą wymową dla wszystkich podhaseł", and "takie samo pochodzenie dla wszystkich podhaseł". Below these are expandable sections for "Warianty (0)", "Wymowa", "Pochodzenie", "Chronologizacja", "Podhasła (0)", "Frazeologizmy (0)", "Skrzydlate słowa (0)", and "Przysłowia (0)". The "Autor" section shows "Autor: PŻ" and "Data wersji: 20 . 04 . 2009". At the bottom, there are buttons for "zapisz", "zapisz i wyjdź", "usuń hasło", "podgląd", "powrót", "rozwiń wszystko", and "zwiń wszystko".

Rys. 1. Widok ogólny hasła w panelu edycji WSJP

Rys. 2. Pole typu lista w WSJP, widoczna rozwinięta lista wyboru

Dodatkową kategorią jest:

– specjalista – osoba, która wypełnia tylko jedno określone pole, ale za to we wszystkich hasłach słownika. Obecnie tylko trzy pola są wypełniane przez specjalistów: pochodzenie, klasyfikacja tematyczna i chronologizacja. Specyfika tych pól sprawia, że jest bardziej ekonomicznie (i mniejsze jest ryzyko błędów i niekonsekwencji), gdy ich wypełnianiem zajmie się jedna osoba.

Praktyka tworzenia hasel w słowniku jest następująca:

1) redaktor tworzy hasło według instrukcji dla określonego typu hasel, wypełniając wszystkie konieczne pola, z wyjątkiem tych zarezerwowanych dla specjalistów, po czym przekazuje hasło do nadredaktora,

2) nadredaktor kontroluje hasło pod kątem zgodności z instrukcją i ogólnej adekwatności opisu, wpisuje uwagi w specjalne pole,

3) redaktor zmienia hasło w duchu uwag nadredaktora; po ustaleniu liczby podhasel przystępują do działania również specjaliści,

4) nadredaktor zatwierdza hasło po ponownej kontroli,

5) superkoordynator dokonuje kolejnej kontroli hasła, ewentualne uwagi wpisuje w odpowiednią rubrykę,

6) redaktor, po ewentualnej dyskusji, wprowadza zmiany,

7) superkoordynator, po sprawdzeniu kompletności opisu (wypełnienia pól przez specjalistów) zatwierdza hasło do prezentacji. Od momentu zatwierdzenia staje się ono widoczne na stronie panelu prezentacji.

Dyskusja między redaktorem, nadredaktorem i superkoordynatorem jest rejestrowana w bazie danych przy danym hasle, oczywiście nie jest ona widoczna w panelu prezentacji.

Panel prezentacji słownika (czyli – dla zwykłego odbiorcy – sam słownik) jest dostępny pod adresem: <http://wsjp.pl>. Witryna ta (zob. rys. 3) podlega stopniowemu doskonaleniu, zarówno pod względem projektu graficznego i sposobu wyświetlania, jak i zawartości merytorycznej. W kwietniu 2009 roku było tam udostępnionych ok. 100 hasel próbnych; do końca roku 2009 ich liczba wyniosła, zgodnie z warunkami projektu, ok. 4 tysięcy.

Skrócona instrukcja korzystania ze słownika

Jest to próbna wersja słownika, który znajduje się w fazie opracowania. Zawartość informacyjna i forma graficzna witryny będą stopniowo doskonalone.

W lewym oknie wyświetla się lista aktualnie dostępnych haseł. Wybierając myszą litery uwidocznione nad listą, wyświetlamy wykaz haseł rozpoczynających się od danej litery. Po kliknięciu w interesującą nas formę hasłową artykuł hasłowy otwiera się w prawym panelu.

Hasła można również wyszukiwać wpisując formę w okienko pod winiętą i naciskając >, na razie jednak ze względu na niewielką liczbę udostępniionych haseł funkcja ta wydaje się mało użyteczna. Przycisk oznaczony >> będzie w przyszłości otwierał drogę do wyszukiwania zaawansowanego, na razie jest nieaktywny.

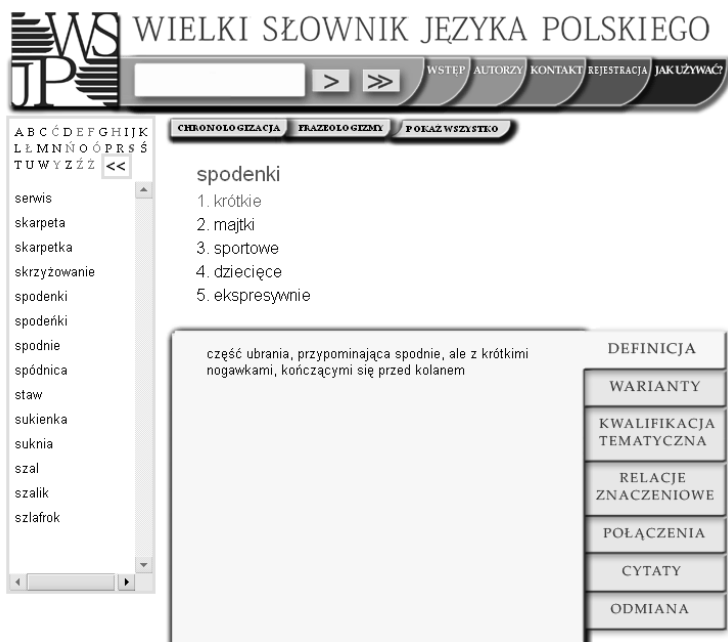
Poszczególne elementy struktury hasła są dostępne po wybraniu przycisków i zakładek, widocznych ponad formą hasłową i poniżej niej. Przyciski ponad formą hasłową otwierają dostęp do tych części artykułu hasłowego, które niosą informację niezależną od podziału na znaczenia. Poniżej formy hasłowej pojawia się pole, przypominające kartotekę z zakładkami, w którym wyświetlają się informacje zróżnicowane w zależności od znaczenia.

Rys. 3. Strona początkowa „Wielkiego słownika języka polskiego” – kwiecień 2009

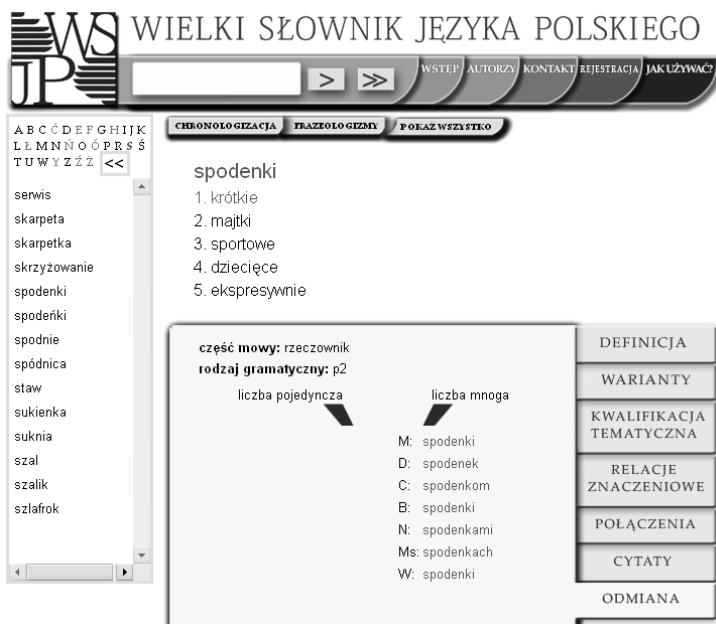
W dalszym ciągu zaprezentujemy przykładowe rozwiązania leksykograficzne dla haseł tzw. zwykłych (reprezentujących pojedyncze leksemy)². Podstawowy widok hasła (tzw. zakładkowy albo kartotekowy) pokazuje artykuł hasłowy ustrukturyzowany. Bezpośrednio po wybraniu hasła widoczne są tylko elementy wspólne dla wszystkich znaczeń (nad formą hasłową) oraz tzw. identyfikatory znaczeniowe, których zadaniem jest naprowadzenie użytkownika na to znaczenie, o które mu chodzi. Dopiero po wybraniu identyfikatora otwiera się kartoteka z zakładkami zawierającymi materiał do danego podhasła – znaczenia (zob. rys. 4).

² Mikrostruktura słownika zależy od typu hasła, ten zaś – od charakteru opisywanej jednostki leksykalnej. Zaprojektowano 7 typów haseł:

- zwykle (pojedyncze wyrazy)
- nieciągłe (frazologizmy, przysłowia, skrzydlate słowa)
- skrót
- skrótowiec
- nazwa własna
- funkcyjne
- morfem.

Rys. 4. Hasło *spodenki* – wybrano znaczenie 1

Rys. 5. Pole odmiana w hasle *spodenki* w WSJP

The screenshot shows the WSJP website interface. At the top, there is a search bar and navigation links: 'WSTĘP', 'AUTORZY', and 'KONTAKT'. Below the search bar are three tabs: 'CHRONOLOGIZACJA', 'FRAZEOLOGIZMY', and 'POKAZ WSZYSTKO'. The main content area displays the word 'spodenki' with a list of five sub-entries: 1. krótkie, 2. majtki, 3. sportowe, 4. dziecięce, and 5. ekspresywnie. To the left of the main content is a vertical list of related terms: serwis, skarpeta, skarpetka, skrzyżowanie, spodenki, spodeńki, spodnie, spódnica, staw, sukienka, suknia, and szal. Below the sub-entries, there are sections for 'CHRONOLOGIZACJA' (listing SJPWAR, SJPDor, SJPSz, SJPDun, ISJP, PSWP, USJP) and 'FRAZEOLOGIZMY' (listing 'w krótkich spodenkach').

Rys. 6. Składniki wspólne dla wszystkich podhasel w hasle *spodenki*

The detailed view of the 'spodenki' entry includes the following sections:

- CHRONOLOGIZACJA:** SJPWAR: spodenki, SJPDor, SJPSz, SJPDun, ISJP, PSWP, USJP.
- 1. krótkie**
 - WARIANTY:**
 - *rzadziej* spodeńki
 - DEFINICJA:** część ubrania, przypominająca spodnie, ale z krótkimi nogawkami, kończącymi się przed kolanem
 - KWALIFIKACJA TEMATYCZNA:** CODZIENNE ŻYCIE CZŁOWIEKA
 - > Ubranie
 - > rodzaje ubrań
 - RELACJE ZNACZENIOWE:**
 - **hiperonimy:** ubiór, ubranie
 - POŁĄCZENIA:**
 - damskie, męskie; białe, czarne, czerwone, granatowe, niebieskie...; dzinsowe, skórzane; krótkie, króciutkie, kuse, przykrótkie; dopasowane, obcisłe, opięte; zmięte spodenki
 - spodenki dla chłopca, męczyzny; spodenki do kolan
 - spodenki na szelkach
 - para spodenek
 - rozdarcie na spodenkach
 - mieć (na sobie), nosić; zakładać; ściągnąć, zdjąć; opuścić, podciągnąć spodenki
 - CYTATY:**
 - Kobiety miały na sobie tylko wzorzyste chusty, upięte w kształt spódniczek [...]. Mężczyźni nosili krótkie spodenki i coś w rodzaju przewiewnych kamizelek z prążkowanego perkalu.
 - źródło:** NKJP: Marian Brandys: Z panem Biegankiem w Abisynii, 1962
 - Modna kobieta pozostawi w swojej szafie spodenki do kolan oraz rybaczki.
 - źródło:** Katarzyna Kulińska: Trendy wiosna-lato ...2007, Echo Dnia, 8.08.2006
 - Pośród smukłych pni palmowych, u stóp podrytego pagórka stał dzin, policjanci w krótkich spodenkach i czerwonych

Rys. 7. Hasło *spodenki* w widoku „Pokaż wszystko” (fragment)

Rys. 8. Wyszukiwanie proste w „Wielkim słowniku języka polskiego”

Klikając w kolejne „zakładki”, odsłaniamy dalsze elementy hasła, np. odmianę (rys. 5). WSJP jest pierwszym słownikiem ogólnym, w którym dostępne będą pełne paradigmaty odmiany wszystkich haseł zwykłych, nazw własnych i skrótowców (jak wspomnieliśmy wcześniej, udostępnione one zostały przez twórców „Słownika gramatycznego języka polskiego”).

Pole Chronologizacja ma nieco mylącą nazwę, gdyż na razie ukazuje się w nim (zob. rys. 6) tylko lista słowników, w jakich dane hasło zostało odnotowane. Planowano początkowo zamieszczanie ściślejszych danych o chronologizacji, jednak ze względu na ogrom zadań badawczych, koniecznych do realizacji tego planu, zrezygnowano z tego. Jako pole wspólne dla wszystkich znaczeń wyświetlają się też frazeologizmy (a w innych hasłach również przysłowia i skrzydlate słowa) – uznajemy bowiem, że jest to wygodniejsze niż ich przypisywanie, często arbitralne do kolejnych podhaseł.

Jak widać, opis w widoku kartotekowym odznacza się dużym stopniem rozczłonkowania i dla wielu osób, przyzwyczajonych do tradycyjnych słowników, może być niewygodny³. Dlatego zaprojektowano również widok całościowy; po wybraniu opcji „Pokaż wszystko” wyświetlają się kolejno wszystkie składniki hasła, tzn. najpierw te wspólne dla podhaseł, a potem kolejno wszystkie podhasła (zob. rys. 7). Po wyświetleniu tego układu jest również możliwość wydrukowania hasła.

³ Warto jednak zwrócić uwagę na jego walory dydaktyczne: unaocznia on odbiorcy fakt, że opis leksygraficzny jest strukturą, nie prostym ciągiem informacji następujących po sobie.

Na aktualnym etapie prac nad słownikiem dostępne jest dla użytkownika proste wyszukiwanie haseł przez wybór początkowej litery w lewym panelu (zob. rys. 3) lub przez wpisywanie w okienko form wyrazowych. Po wpisaniu takiej formy program wyświetla wszystkie hasła, w których taka forma występuje, por. rys. 8. W przyszłości będą dostępne bardziej zaawansowane funkcje wyszukiwawcze, jak np. wyszukiwanie według kwalifikacji tematycznej, według części mowy, pochodzenia czy chronologizacji. Bardzo złożona struktura bazy danych słownika, z której panel prezentacji zdaje sprawę tylko w niewielkim stopniu, umożliwi implementację bardzo wyrafinowanych funkcji przeszukiwania, które wymagać będą jednak prawdopodobnie zastosowania dodatkowych technik informatycznych.

Kończąc ten nader skrótowy przegląd problemów związanych z „Wielkim słownikiem języka polskiego”, w imieniu własnym oraz zespołu autorskiego pragnę wyrazić nadzieję, że projekt uda się doprowadzić do pomyślnego końca, a później dalej rozwijać, że nasz słownik stanie się trwałym elementem polskiej leksykografii XXI wieku i w formie, jaką wypracowaliśmy, okaże się przydatny jak najszerszym kręgom odbiorców.

Bibliografia

- Dunaj B., Przybylska R., Żmigrodzki P., 2006, Zarys koncepcji wielkiego słownika języka polskiego, *Polonica XXVI–XXVII*, s. 5–16.
- Gajda S. i inni, red., 2005 – Polska polityka komunikacyjnojęzykowa wobec wyzwań XXI wieku, red. S. Gajda, A. Markowski, J. Porayski-Pomsta, Warszawa.
- Saloni i inni, 2007 – Z. Saloni, W. Gruszczyński, M. Woliński, R. Wołosz, *Słownik gramatyczny języka polskiego*, Warszawa.
- Żmigrodzki P., 2007, O projekcie Wielkiego słownika języka polskiego, *Język Polski LXXXVII*, s. 265–267.
- 2008, Nowy Wielki słownik języka polskiego a problemy poprawności językowej, [w:] *Siła słów i ludzi*, red. M. Świącicka, Bydgoszcz, s. 88–100.
- Żmigrodzki i inni, 2007 – P. Żmigrodzki, M. Bańko, B. Dunaj, R. Przybylska, *Koncepcja wielkiego słownika języka polskiego – przybliżenie drugie*, [w:] Żmigrodzki, Przybylska, red., s. 9–21.
- Żmigrodzki P., Przybylska R., red., 2007, *Nowe studia leksykograficzne*, Kraków.
- 2008, *Nowe studia leksykograficzne*, t. 2, Kraków.

SUMMARY

How “The Great Polish Dictionary” comes into existence

“The Great Polish Dictionary” is a huge lexicographic project, developed in Poland under the supervision of linguists from Institute of Polish Language of Polish Science Academy. The author of the present paper, who is the head of the project, presents an outline of it, and then describes some organizational and technical aspects of the work, especially the methods of preparing the dictionary online. At the end, he demonstrates the „user interface” of the dictionary, i.e., the way the dictionary entries are displayed on the computer screen.